

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 stycznia 2018 r.

Poz. 89

POPRAWKA DO KONWENCJI

o ochronie fizycznej materiałów jądrowych,

przyjęta w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 8 lipca 2005 r. w Wiedniu została przyjęta Poprawka do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, w następującym brzmieniu:

Przekład

Poprawka do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych

1. Tytuł Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej 26 października 1979 r. (zwanej dalej „Konwencją”), otrzymuje następujące brzmienie:

**KONWENCJA O OCHRONIE FIZYCZNEJ MATERIAŁÓW JĄDROWYCH I
OBIEKTÓW JĄDROWYCH**

2. Preambuła konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

PAŃSTWA STRONY NINIEJSZEJ KONWENCJI,

UZNAJĄC prawo wszystkich państw do rozwijania i stosowania energii jądrowej w celach pokojowych oraz ich prawnie uzasadnione zainteresowanie potencjalnymi korzyściami wynikającymi z pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

PRZEKONANE o konieczności ułatwiania międzynarodowej współpracy i transferu technologii jądrowych w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

PAMIĘTAJĄC, że ochrona fizyczna ma zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia publicznego, bezpieczeństwa, środowiska oraz bezpieczeństwa krajowego i międzynarodowego,

MAJĄC NA UWADZE cele i zasady Karty Narodów Zjednoczonych dotyczące utrzymywania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz wspierania dobrego sąsiedztwa, przyjaznych stosunków i współpracy pomiędzy państwami,

UZNAJĄC, że na mocy ustępu 4 artykułu 2 Karty Narodów Zjednoczonych „wszyscy członkowie powinni w swych stosunkach międzynarodowych powstrzymać się od stosowania groźby lub użycia siły przeciwko nietykalności terytorium albo niepodległości politycznej któregośkolwiek państwa, lub wszelkiego innego sposobu, niezgodnego z zasadami Narodów Zjednoczonych”,

PRZYWOŁUJĄC Deklarację w sprawie środków zwalczania terroryzmu, załączoną do rezolucji Zgromadzenia Ogólnego 49/60 z 9 grudnia 1994,

PRAGNĄC uniknąć zagrożeń, jakie mogą wynikać z nielegalnego obrotu, bezprawnego zawładnięcia materiałami jądrowymi i ich użycia oraz sabotażu wymierzonego w materiały jądrowe i obiekty jądrowe, a także zauważając, że ochrona fizyczna przed takimi aktami stała się sprawą budzącą coraz większe zaniepokojenie na poziomie krajowym i międzynarodowym,

GLĘBOKO ZANIEPOKOJONE nasileniem się aktów terroryzmu na całym świecie we wszelkich ich formach i przejawach, a także zagrożeniami związanymi z międzynarodowym terroryzmem i przestępczością zorganizowaną,

WIERZĄC, że ochrona fizyczna odgrywa ważną rolę we wspieraniu celów związanych z nierozprzestrzenianiem broni jądrowej i zwalczaniem terroryzmu,

PRAGNĄC za pomocą niniejszej konwencji przyczynić się do wzmocnienia na całym świecie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych wykorzystywanych w celach pokojowych,

PRZEKONANE, że przestępstwa dotyczące materiałów jądrowych i obiektów jądrowych są przedmiotem poważnego zaniepokojenia, oraz że istnieje pilna potrzeba przyjęcia odpowiednich i skutecznych środków lub wzmocnienia środków już istniejących, dla zapewnienia zapobiegania takim przestępstwom oraz ich wykrywania i karania,

PRAGNĄC dalszego wzmocnienia współpracy międzynarodowej w zakresie ustanowienia skutecznych środków ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych, zgodnych z prawem krajowym każdego z Państw-Stron konwencji oraz z niniejszą konwencją,

PRZEKONANE, że niniejsza konwencja powinna stanowić uzupełnienie rozwiązań w zakresie bezpiecznego stosowania, przechowywania i transportu materiałów jądrowych oraz bezpiecznej eksploatacji obiektów jądrowych,

UZNAJĄC istnienie zaleceń dotyczących ochrony fizycznej, sformułowanych na poziomie międzynarodowym i co jakiś czas aktualizowanych, które mogą dostarczać wytycznych co do współczesnych sposobów osiągnięcia skutecznych poziomów ochrony fizycznej,

UZNAJĄC również, że za skuteczną ochronę fizyczną materiałów jądrowych i obiektów jądrowych wykorzystywanych do celów wojskowych odpowiada państwo posiadające takie materiały jądrowe i obiekty jądrowe, oraz przyjmując, że takie materiały i obiekty są i będą nadal objęte ścisłą ochroną fizyczną,

UZGODNIŁY co następuje:

3. W artykule 1 konwencji, po literze (c) dodaje się dwie nowe litery w następującym brzmieniu:

(d) „obekt jądrowy” oznacza obiekt (włącznie ze związanymi z nim budynkami i wyposażeniem), w którym materiały jądrowe są wytwarzane, przetwarzane, stosowane, przemieszczane, przechowywane lub składowane, jeśli uszkodzenie lub ingerencja w taki obiekt może prowadzić do uwolnienia znaczącej ilości promieniowania lub materiału promieniotwórczego;

(e) „sabotaż” oznacza wszelkie umyślne działanie wymierzone przeciw obiektowi jądrowemu lub materiałowi jądrowemu, będącemu w użyciu, przechowywanemu albo transportowanemu, które może bezpośrednio lub pośrednio narazić zdrowie i bezpieczeństwo personelu, ogółu ludności lub środowiska poprzez narażenie na promieniowanie lub uwolnienie substancji promieniotwórczych.

4. Po artykule 1 konwencji dodaje się nowy artykuł 1A w następującym brzmieniu:

Artykuł 1A

Niniejsza konwencja ma na celu osiągnięcie i utrzymanie na całym świecie skutecznej ochrony fizycznej materiałów jądrowych stosowanych w celach pokojowych oraz obiektów jądrowych wykorzystywanych w celach pokojowych; zapobieganie i zwalczanie przestępstw dotyczących takich materiałów i obiektów na całym świecie, jak również ułatwienie współpracy w tym zakresie pomiędzy Państwami-Stronami.

5. Artykuł 2 konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Niniejsza konwencja ma zastosowanie do materiałów jądrowych wykorzystywanych w celach pokojowych - w trakcie ich stosowania, przechowywania oraz transportu - a także do obiektów jądrowych wykorzystywanych w celach pokojowych, z zastrzeżeniem, że, że artykuły 3 i 4 oraz ustęp 4 artykułu 5 niniejszej konwencji stosują się wyłącznie do materiałów jądrowych podczas międzynarodowego transportu materiałów jądrowych.

2. Odpowiedzialność za ustanowienie, wdrożenie i utrzymywanie krajowego systemu ochrony fizycznej w obrębie danego Państwa-Strony spoczywa wyłącznie na tym państwie.
3. Niezależnie od zobowiązań wyraźnie podjętych przez Państwa-Strony na mocy niniejszej konwencji, żadne z postanowień tej konwencji nie może być rozumiane jako naruszające suwerenne prawa państwa.
4. (a) Niniejsza konwencja nie narusza innych praw, zobowiązań i odpowiedzialności Państw-Stron, wynikających z prawa międzynarodowego, w szczególności z celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych i międzynarodowego prawa humanitarnego.

(b) Działania sił zbrojnych podczas konfliktu zbrojnego w rozumieniu przepisów międzynarodowego prawa humanitarnego, regulowane jego przepisami, nie są regulowane niniejszą konwencją, a działania podejmowane przez siły zbrojne państwa w ramach realizacji ich służbowych zadań w zakresie, w jakim podlegają innym przepisom prawa międzynarodowego, nie są regulowane przez niniejszą konwencję.

(c) Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie może być uznane za legalne upoważnienie do użycia, lub grożenia użyciem, siły wymierzonej w materiały jądrowe lub obiekty jądrowe wykorzystywane w celach pokojowych.

(d) Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie oznacza darowania ani w jakikolwiek sposób zalegalizowania czynów bezprawnych, ani nie wyklucza podjęcia kroków sądowych na podstawie innych przepisów prawa.
5. Niniejsza konwencja nie znajduje zastosowania do materiałów jądrowych używanych lub pozostających w posiadaniu dla celów wojskowych, ani do obiektów jądrowych zawierających takie materiały.
6. Po artykule 2 konwencji dodaje się artykuł 2A w następującym brzmieniu:

Artykuł 2A

1. Każde z Państw-Stron ustanowi, wdroży i utrzyma odpowiedni krajowy system ochrony fizycznej odpowiedni do materiałów jądrowych i obiektów jądrowych znajdujących się pod jego jurysdykcją, mając na celu:

- (a) ochronę przed kradzieżą i innym bezprawnym zawładnięciem materiałów jądrowych podczas jego stosowania, przechowywania i transportu;
- (b) zapewnienie wdrożenia szybkich i kompleksowych rozwiązań umożliwiających lokalizację i, o ile jest to właściwe, odzyskanie zaginionych lub skradzionych materiałów jądrowych; jeśli materiały te znajdują się poza jego terytorium, Państwo-Strona działa zgodnie z postanowieniami artykułu 5;
- (c) ochronę materiałów jądrowych i obiektów jądrowych przed sabotażem; oraz
- (d) łagodzenie lub minimalizowanie radiologicznych skutków sabotażu.

2. Wdrażając ustęp 1, każde z Państw-Stron:

- (a) ustanowi i utrzyma ramy prawne i regulacyjne w zakresie ochrony fizycznej;
- (b) ustanowi lub wyznaczy właściwy organ lub organy odpowiedzialne za wdrożenie ram prawnych i regulacyjnych; oraz
- (c) podejmie inne właściwe kroki niezbędne dla ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

3. Realizując zobowiązania wynikające z ustępów 1 i 2, każde Państwo-Strona, bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych postanowień niniejszej konwencji, zastosuje w rozsądnym i możliwym do realizacji zakresie następujące podstawowe zasady ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

ZASADA PODSTAWOWA A: *Odpowiedzialność państwa*

Odpowiedzialność za ustanowienie, wdrożenie i utrzymanie krajowego systemu ochrony fizycznej na terytorium danego państwa spoczywa wyłącznie na tym państwie.

ZASADA PODSTAWOWA B: *Odpowiedzialność podczas transportu międzynarodowego*

Odpowiedzialność państwa za zapewnienie, by materiały jądrowe były odpowiednio chronione, rozciąga się na międzynarodowy transport tych materiałów aż do momentu właściwego i należytego przekazania tej odpowiedzialności innemu państwu.

ZASADA PODSTAWOWA C: *Ramy prawne i regulacyjne*

Państwo jest odpowiedzialne za ustanowienie i utrzymywanie ram prawnych i regulacyjnych w zakresie ochrony fizycznej. Ramy te powinny przewidywać ustanowienie odpowiednich wymogów ochrony fizycznej oraz obejmować system oceny i wydawania zezwoleń lub innych procedur nadających uprawnienia. Ramy te powinny obejmować system kontroli obiektów jądrowych i transportu w celu weryfikacji spełniania odpowiednich wymogów i warunków zezwolenia lub innego dokumentu uprawniającego, oraz w celu ustanowienia sposobów egzekwowania przestrzegania odpowiednich wymogów i warunków, włącznie ze skutecznymi karami.

ZASADA PODSTAWOWA D: *Właściwy organ*

Państwo powinno ustanowić lub wyznaczyć właściwy organ, który odpowiada za wdrożenie ram prawnych i regulacyjnych, i jest wyposażony w uprawnienia, kompetencje oraz środki finansowe i kadrowe stosowne do wypełniania nałożonych nań obowiązków. Państwo powinno podjąć działania zapewniające rzeczywistą niezależność pomiędzy działaniem właściwego organu tego państwa i działaniem jakiegokolwiek innego organu zajmującego się promocją lub wykorzystaniem energii jądrowej.

ZASADA PODSTAWOWA E: *Odpowiedzialność posiadacza zezwolenia*

Należy wyraźnie określić zakres odpowiedzialności za wdrażanie poszczególnych elementów ochrony fizycznej w obrębie danego państwa. Państwo powinno zapewnić, że główna odpowiedzialność za zapewnienie ochrony fizycznej materiałów

jądrowych lub obiektów jądrowych spoczywa na posiadaczach stosownych zezwoleń lub innych dokumentów uprawniających (np. na operatorach lub przewoźnikach).

ZASADA PODSTAWOWA F: *Kultura bezpieczeństwa*

Wszystkie organizacje zaangażowane we wdrażanie ochrony fizycznej powinny nadać należyty priorytet kulturze bezpieczeństwa, jej rozwijaniu i utrzymywaniu, niezbędnym dla zapewnienia jej skutecznego wprowadzenia w życie w całej strukturze organizacyjnej.

ZASADA PODSTAWOWA G: *Zagrożenie*

Ochrona fizyczna w danym państwie powinna się opierać na aktualnej ocenie zagrożenia.

ZASADA PODSTAWOWA H: *Podejście stopniowane*

Wymogi ochrony fizycznej należy oprzeć na podejściu stopniowanym, uwzględniając aktualną ocenę zagrożenia, względną atrakcyjność i rodzaj materiałów, a także potencjalne skutki związane z nieuprawnionym zawładnięciem materiałami jądrowymi oraz z sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe lub obiekty jądrowe.

ZASADA PODSTAWOWA I: *Obrona w głąb*

Wymogi w zakresie ochrony fizycznej w danym państwie powinny odzwierciedlać koncepcję kilku poziomów i metod ochrony (strukturalne i inne techniczne, osobowe i organizacyjne), które przeciwnik musiałby przewyciężyć lub obejść dla zrealizowania swoich celów.

ZASADA PODSTAWOWA J: *Zapewnienie jakości*

W celu uzyskania pewności, iż spełnione zostały określone wymogi dotyczące wszystkich działań istotnych z punktu widzenia ochrony fizycznej, należy ustanowić i wdrożyć politykę zapewnienia jakości i programy zapewnienia jakości.

ZASADA PODSTAWOWA K: *Plany awaryjne*

Plany awaryjne opisujące postępowanie w przypadku nieuprawnionego zawładnięcia materiałem jądrowym, sabotażu wymierzonego w materiały jądrowe lub obiekt jądrowy lub próby dokonania takich czynów, powinny być opracowane oraz przećwiczone przez posiadaczy zezwoleń oraz odpowiedni organy.

ZASADA PODSTAWOWA L: *Poufność*

Państwo powinno określić wymogi dotyczące ochrony poufności informacji, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby być niekorzystne z punktu widzenia ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

4. (a) Przepisy niniejszego artykułu nie znajdują zastosowania do jakichkolwiek materiałów jądrowych, co do których Państwo-Strona w uzasadniony sposób stwierdza, że nie wymagają objęcia krajowym systemem ochrony fizycznej wprowadzonym stosownie do ustępu 1, przy uwzględnieniu rodzaju tych materiałów, ich ilości i względnej atrakcyjności oraz potencjalnych skutków radiologicznych i innych, związanych z jakimkolwiek nieuprawnionym działaniem wymierzonym w takie materiały oraz z aktualną oceną zagrożenia takich materiałów.

(b) Materiały jądrowe, które nie są objęte postanowieniami niniejszego artykułu na mocy litery (a), powinny być chronione zgodnie z praktyką roztropnego zarządzania.

7. Artykuł 5 konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Państwa-Strony określą i powiadomią się wzajemnie bezpośrednio lub przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej o swoim punkcie kontaktowym do spraw wchodzących w zakres niniejszej konwencji.

2. W przypadku kradzieży, rabunku lub jakiegokolwiek innego bezprawnego zawładnięcia materiałami jądrowymi, jak też w przypadku realnej groźby takich czynów, Państwa-Strony, zgodnie z ich ustawodawstwem, zapewnią w maksymalnym możliwym stopniu współpracę i pomoc w celu odzyskania i zabezpieczenia takich materiałów każdemu państwu, które o to się zwróci. W szczególności:

(a) Państwo-Strona podejmie odpowiednie kroki w celu poinformowania, tak szybko jak to jest możliwe, inne państwa, które jego zdaniem mogą być tym zainteresowane, o każdym przypadku kradzieży, rabunku lub innego bezprawnego zawładnięcia materiałami jądrowymi lub o realnej groźbie takich czynów, oraz – o ile będzie to konieczne – poinformuje o tym Międzynarodową Agencję Energii Atomowej i inne właściwe organizacje międzynarodowe;

- (b) czyniąc to, zainteresowane Państwa-Strony w razie potrzeby będą wymieniać wzajemnie, z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej lub z innymi stosownymi organizacjami międzynarodowymi informacje w celu ochrony zagrożonych materiałów jądrowych, sprawdzenia nienaruszenia pojemnika transportowego lub odzyskania bezprawnie przejętych materiałów jądrowych oraz będą:
- i. koordynować swoje wysiłki drogą dyplomatyczną lub innymi uzgodnionymi kanałami;
 - ii. udzielać pomocy, jeśli zostaną o to poproszone;
 - iii. zapewniać zwrot odzyskanych materiałów jądrowych, skradzionych lub zaginionych w wyniku wyżej wymienionych zdarzeń.

Sposoby realizacji przedmiotowej współpracy określają zainteresowane Państwa-Strony.

3. W przypadku wiarygodnego zagrożenia sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe lub obiekt jądrowy, lub w przypadku takiego sabotażu, Państwa-Strony, w maksymalnym możliwym zakresie, zgodnie z ich prawem krajowym i w zgodzie z ich stosownymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, współpracują w następujący sposób:

- (a) jeśli Państwo-Strona wie o wiarygodnym zagrożeniu sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe lub obiekty jądrowe znajdujące się na terytorium innego państwa, to pierwsze z tych państw podejmuje decyzję w sprawie odpowiednich kroków w celu jak najszybszego poinformowania drugiego państwa oraz – o ile będzie to konieczne – Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych właściwych organizacji międzynarodowych, mając na celu zapobieżenie sabotażowi;
- (b) w przypadku sabotażu wymierzonego w materiały jądrowe lub obiekt jądrowy znajdujący się na terytorium Państwa-Strony i jeśli w ocenie tego państwa skutki radiologiczne takiego zdarzenia mogą dotknąć inne państwa, to państwo to, bez uszczerbku dla swych innych zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, podejmuje odpowiednie kroki

dla jak najszybszego poinformowania państwa lub państw, które mogą być dotknięte skutkami radiologicznymi oraz – o ile będzie to konieczne – Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych właściwych organizacji międzynarodowych, mając na celu zminimalizowanie lub złagodzenie skutków radiologicznych takiego zdarzenia;

(c) jeśli Państwo-Strona występuje o udzielenie pomocy, o której mowa w literze (a) lub (b), to każde z Państw-Stron, do których wnioski o udzielenie pomocy zostały skierowane, bezzwłocznie podejmuje decyzję w sprawie możliwości udzielenia pomocy oraz zakresie i warunkach tej pomocy i powiadamia o niej wnioskującą Państwo-Stronę, bezpośrednio lub poprzez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej;

(d) koordynacja i współpraca na podstawie liter (a)-(c) odbywa się drogą dyplomatyczną lub innymi uzgodnionymi kanałami. Sposób realizacji tej współpracy określają dwustronnie lub wielostronnie zainteresowane Państwa Strony.

4. Państwa-Strony, o ile jest to właściwe, współpracują i konsultują się ze sobą bezpośrednio lub poprzez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej i inne właściwe organizacje międzynarodowe, w celu uzyskania wytycznych dotyczących projektowania, utrzymywania i doskonalenia systemów ochrony fizycznej materiałów jądrowych w międzynarodowym transporcie.

5. Państwo-Strona może, gdy uzna to za właściwe, współpracować i konsultować się z innymi Państwami-Stronami bezpośrednio lub poprzez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej i inne właściwe organizacje międzynarodowe, w celu uzyskania ich wytycznych dotyczących projektowania, utrzymywania i doskonalenia ich krajowych systemów ochrony fizycznej materiałów jądrowych znajdujących się w krajowym użytkowaniu, przechowywaniu i transporcie, a także dotyczących ochrony fizycznej obiektów jądrowych.

8. Artykuł 6 konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Państwa-Strony podejmą, zgodnie ze swym ustawodawstwem krajowym, odpowiednie środki do zapewnienia poufności wszelkich informacji otrzymywanych jako poufne na podstawie postanowień niniejszej konwencji od innego Państwa-

Strony lub w wyniku udziału w działalności prowadzonej w celu realizacji niniejszej konwencji. Jeśli Państwa-Strony przekazują informacje organizacjom międzynarodowym lub państwom, które nie są stronami niniejszej konwencji jako poufne, powinny zostać podjęte środki do zapewnienia poufności takich informacji. Państwo-Strona, które w trybie poufnym uzyskało informację od innego Państwa-Strony, może przekazać tę informację stronom trzecim wyłącznie za zgodą tego innego Państwa-Strony.

2. Na podstawie niniejszej konwencji nie będzie wymagane od Państwa-Strony przekazywanie jakichkolwiek informacji, na których przekazanie nie zezwala jego ustawodawstwo lub które mogłoby zagrozić bezpieczeństwu zainteresowanego państwa lub ochronie fizycznej materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych.

9. Ustęp 1 artykułu 7 konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Działanie umyślne będące:

- (a) czynem bez legalnego upoważnienia polegającym na pozyskaniu, posiadaniu, stosowaniu, przekazaniu, przetwarzaniu, składowaniu lub rozproszaniu materiałów jądrowych, który powoduje lub może spowodować śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu lub znaczną szkodę w mieniu lub środowisku;
- (b) kradzieżą lub rabunkiem materiałów jądrowych;
- (c) przywłaszczeniem lub uzyskaniem w drodze oszustwa materiałów jądrowych;
- (d) czynem polegającym na przewozie, przesłaniu lub przemieszczeniu materiałów jądrowych na lub poza terytorium państwa bez upoważnienia;
- (e) czynem wymierzonym przeciw obiektowi jądrowemu lub czynem zakłócającym eksploatację obiektu jądrowego, jeżeli sprawca umyślnie powoduje lub jest świadom tego, że czyn ten może spowodować śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu lub znaczną szkodę w mieniu lub środowisku na skutek narażenia na promieniowanie lub uwolnienia substancji promieniotwórczych, z wyłączeniem czynów podejmowanych w zgodzie z prawem krajowym Państwa-Strony, na terytorium którego obiekt jądrowy jest zlokalizowany;

(f) czynem będącym żądaniem wydania materiałów jądrowych pod groźbą użycia siły lub jakiejkolwiek innej formy zastraszania;

(g) groźbą:

i. użycia materiałów jądrowych do spowodowania śmierci lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub znacznej szkody dotyczącej własności lub środowiska, albo popełnienia przestępstwa opisanego w literze (e), lub

ii. popełnienia przestępstwa opisanego w literach (b) i (e) w celu skłonienia osoby prawnej lub fizycznej, organizacji międzynarodowej lub państwa do wykonania - lub odstąpienia od wykonania - jakiegoś czynu;

(h) usiłowaniem popełnienia któregoś z czynów opisanych w literach od (a) do (e);

(i) współuczestnictwem w którymkolwiek z czynów wymienionych w literach od (a) do (h);

(j) organizowaniem lub kierowaniem innymi osobami w celu popełnienia czynów opisanych w literach od (a) do (h); oraz

(k) przyczynieniem się do popełnienia któregoś z przestępstw opisanych w literach od (a) do (h) przez grupę osób działających we wspólnym celu; jeśli czyn taki jest umyślny oraz :

i. dokonany w celu ułatwienia działalności przestępczej lub wspierania przestępczego zamiaru grupy, przy czym taka działalność lub zamiar obejmuje popełnienie przestępstwa opisanego w literach od (a) do (g); albo

ii. dokonany w sytuacji posiadania wiedzy odnośnie zamiaru grupy co do popełnienia przestępstwa opisanego w literach od (a) do (g);

będzie przez każde Państwo-Stronę w jego ustawodawstwie określone jako karalne.

10. Po artykule 11 konwencji dodaje się dwa nowe artykuły, artykuł 11A i artykuł 11B, w następującym brzmieniu:

Artykuł 11A

Żadne z przestępstw przytoczonych w artykule 7 nie może być dla potrzeb ekstradycji lub wzajemnej pomocy prawnej uznane za przestępstwo polityczne lub za mające związek z przestępstwem politycznym, czy też za przestępstwo wynikające z motywów politycznych. Skutkiem tego, wniosku o ekstradycję lub wzajemną pomoc prawną, opartego na takim przestępstwie, nie można odrzucić powołując się wyłącznie na to, że dotyczy on przestępstwa politycznego lub przestępstwa związanego z przestępstwem politycznym, czy też przestępstwa wynikającego z motywów politycznych.

Artykuł 11B

Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie może być interpretowane, jako nakładające obowiązek dokonania ekstradycji lub udzielenia wzajemnej pomocy prawnej, jeśli Państwo- Strona, do którego zwrócono się z wnioskiem, ma istotne powody, by uważać, że wniosek o ekstradycję za przestępstwo określone w artykule 7, lub wniosek o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej w odniesieniu do takiego przestępstwa został złożony w celu oskarżenia lub ukarania osoby ze względu na jej rasę, religię, narodowość, pochodzenie etniczne lub poglądy polityczne, lub że przychylenie się do wniosku pogorszyłoby sytuację takiej osoby ze względu na wymienione przyczyny.

11. Po artykule 13 konwencji dodaje się nowy artykuł 13A w następującym brzmieniu:

Artykuł 13A

Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie wpływa na transfer technologii jądrowych w celach pokojowych, podejmowany dla wzmocnienia ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

12. Ustęp 3 artykułu 14 konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

3. Jeśli przestępstwo dotyczy materiałów jądrowych podczas ich krajowego stosowania, przechowywania lub transportu, zaś zarówno domniemany sprawca, jak i materiały jądrowe pozostają na terytorium Państwa-Strony, na którym przestępstwo zostało popełnione, lub jeśli przestępstwo dotyczy obiektu jądrowego i domniemany sprawca pozostaje na terytorium Państwa-Strony, na którym przestępstwo zostało

popelnione, to żadnego z postanowień niniejszej konwencji nie można interpretować jako wymogu, by to Państwo-Strona udzielało informacji o postępowaniu karnym związanym z takim przestępstwem.

13. Artykuł 16 konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Po upływie pięciu lat od wejścia w życie poprawki przyjętej 8 lipca 2005 roku depozytariusz zwoła konferencję Państw-Stron w celu dokonania przeglądu realizacji niniejszej konwencji oraz zgodności jej preambuły, całej części merytorycznej i załączników z aktualną sytuacją.

2. W odstępach czasu nie krótszych niż pięć lat, większość Państw-Stron może spowodować zwołanie kolejnych konferencji w tym samym celu przez zgłoszenie depozytariuszowi odpowiednich propozycji.

14. Przepis ^{b/} w załączniku II do konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

^{b/} Materiał nienapromieniowany w reaktorze lub materiał napromieniowany w reaktorze, jeśli moc dawki w odległości 1 metra od nieosłoniętego materiału nie przekracza 1 grej/godz. (100 rad/godz.).

15. Przepis ^{c/} w załączniku II do konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

^{c/} Inne paliwo, które ze względu na pierwotną zawartość materiału rozszczepialnego zostało przed napromieniowaniem zaliczone do kategorii I lub II, można zaliczyć do kategorii o jeden stopień niższej, jeśli moc dawki w odległości 1 metra od nieosłoniętego paliwa przekracza 1 grej/godz. (100 rad/godz.).

Amendment to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as “the Convention”) is replaced by the following title:

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL AND NUCLEAR FACILITIES

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, “All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,”

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear non-proliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:

- (d) “nuclear facility” means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;
- (e) “sabotage” means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.

2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.

4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

(b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

(c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.

(d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.

5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:

- (a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;
- (b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;
- (c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and
- (d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.

2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:

- (a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;
- (b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
- (c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: *Responsibility of the State*

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: *Responsibilities During International Transport*

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: *Legislative and Regulatory Framework*

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: *Competent Authority*

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: *Responsibility of the License Holders*

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: *Security Culture*

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: *Threat*

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: *Graded Approach*

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to sub-paragraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.

7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

(a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any

theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;

- (b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:
 - (i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;
 - (ii) render assistance, if requested;
 - (iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, co-operate as follows:

- (a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;
- (b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;
- (c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency,

whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;

- (d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this co-operation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.

8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.

9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

1. The intentional commission of:

- (a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;

- (b) a theft or robbery of nuclear material;
- (c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
- (d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;
- (e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;
- (f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
- (g) a threat:
 - (i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or
 - (ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
- (h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);
- (i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);
- (j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and
- (k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:
 - (i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g)

shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. **Article 16 of the Convention is replaced by the following text:**
1. **A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.**
 2. **At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.**
14. **Footnote ^{b/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:**
- ^{b/} **Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.**
15. **Footnote ^{e/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:**
- ^{e/} **Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.**

Po zaznajomieniu się z powyższą poprawką, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 20 kwietnia 2007 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*